

Laurka dla B.Stanisława

Korekta twarzy wyrazu poraża
pierwszy krok w ciemno służą korytarza
jednym tchem budził, płaczącą w kącie
czterech ścian dysonans, sojuszu mżą końce
zdarte z betonu zmęczenia i śniegu
płacz smutnych przesiąkał żądając pośpiechu,
gryźl jako kornik zbite okiennice
spasione na dwa wystające knykcie,
promieniu podążaj odwłokiem robaka
ukaż w prześwicie lepszą wizję świata
kaganek dla tłumu, on tu stał od zawsze
ona go budzi - południe w Harvardzie -
tłumaczac starannie możliwość twórcy
gryząc gardła innych własne imię furczy;
skreć zdanie w palindrom
wyprostuj idiom
okiełzaj pegaza
cudzych wyrażaj.

Wiesław O. 2015.01